133

concupiscentiã ⁊ addebat p̄uaricationē p̄cipiendo ea que non possunt ipleri sine grã· q̄ tpe legis veteris sic tpe euangelij non abundabãt· ideo lrã .i· ipsa lex mosayca occasionaliter occidere dicebaẗ· q2 ille ē intellectus autoritatis apl'i· Tertia ꝓpõ c̄ hec Lex mosayca multipliciter differt ab euangelica· Hanc mgr̄ insinuans asserit triplicē differentiã legis antique ⁊ noue· quaꝝ p̄ma ē· ꝙ in antiqua lege tm̄ ꝓmittebãẗ tēporalia ⁊ terrena In euangelio aũt terrena ⁊ celestia Secunda ē· q2 sacramenta veteris legis tm̄ significabant grãm· sacramenta vero noue legis ⁊ significant ⁊ iustificant· sc3 ꝯferendo gratiã· Tertia ē· ꝙ in veteri lege fuerunt quedã cerimonialia· ⁊ in noua n̄ sunt· licet p̄cepta moralia sunt eadem vtrobiq3 Et sic imponit magister finem huic tertio libro. ⁊ cetera.

¶ Explicit liber tertius conclusionũ sententiaꝝ

¶ Incipit liber quartus conclusionũ sententiaꝝ.

¶ Sequitur distinctio prima·

C c Irca quartũ librum sententiaꝝ Samaritanus q̄dam· In p̄cedentib9 libris mgr̄ determinauit de reb9· Hic vero in h̄ q̄rto determinat de signis sacramentalibus· Et diuidit iste liber in duas partes p̄ncipaliter· Primo enī determinat de sacramentis· Secundo de resurrectiõe ⁊ de gloria resurgentiũ· ⁊ hoc in p̄ncipio. xliij· distinctõis q̄ incipit ibi· Postremo de conditõe resurrectõis. Prima pars adhuc diuidit in duas· In p̄ma determinat de sacm̄etis

r R.j.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-599/0263
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG